

07/08/2023

Обръщение на Негово Светейшество Българския патриарх Неофит за празника Преображение Господне

ВЪЗЛЮБЕНИ В ГОСПОДА БРАТЯ И СЕСТРИ,

Всеки един от големите Господски и Богородични празници е за нас източник на дълбока и чиста радост. Всеки от тях ни носи светлина и непомрачена надежда. Във всеки от тях намираме утеха в изпитанията и скърбите, неизбежно съпровождащи земния ни живот, и възможност да се утвърдим във вярата, с която живеем и чрез която се спасяваме. А това е така, защото всеки от тези църковни празници е продължаващо във времето

актуализиране на съдбовни събития от богочовешката история, които са свидетелства за благата Божия воля за човешкия род. С особена сила казаното важи за празника на светото Преображение Господне. Кои са основните, най-важни послания на спомняното и чествано днес от светата Църква събитие?

На първо място това е поредното свидетелство за божествеността на Христа Спасителя: „Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение; Него слушайте“ (Мат. 17:5). Отново, за втори път след светото Богоявление, Сам Отец свидетелства за Сина, този път в присъствието на Моисей и Илия – двама от най-ярките вестители на Своята воля.

На второ място, в събитието на Тавор имаме още едно свидетелство за Бога като светлина, още едно потвърждение за това, че Христос е „светлината на света“, а онези, които са Христови, имат „светлината на живота“ (Иоан 8:12). В Преображението на Тавор Господ открива Себе Си като Светлина, която заслепява телесните очи, но отваря духовното зрение.

Накрая, на трето място, Преображението на Господа е и указание за онова, което е дял на онези, които са Христови. Та нали и апостолът на народите, който беше заслепен от същата тази светлина, за да може да прогледне за Истината, свидетелства, че „гледайки славата Господня, се преобразяваме в същия образ, от слава в слава, като от Духа Господен“ (2 Кор. 3:18).

От Божественото Писание и от целия аскетически опит на Църквата добре знаем, че това преображение започва в човешкия ум: „недейте се съобразява с тоя век, а се преобразявайте чрез обновления ваш ум, та да познавате от опит, коя е благата, угодна и съвършена воля Божия“ (Рим. 12:2). Това преобразяване е постоянен призив към човека, от изпълнението на който зависи нашето охристовяване – вечна задача, стояща пред всекиго от нас, които искаме да сме Христови.

Днес, когато, за съжаление, в нашия свят отново има толкова много неправда, когато сме изправени пред безпрецедентна криза на нравствените ни ориентири и ценностната ни система, тази задача стои пред нас с особена категоричност. Не можем и не следва да очакваме каквато и да било положителна промяна нито в личния, нито в общностния ни живот, ако тя не започне в самите нас.

Тази промяна изисква от всекиго от нас постоянно усилие за различаване на добро от зло (срв. Евр. 5:14), изисква търсене и следване на Бога и Неговата свята воля, и освобождаването ни от „стихиите на света“ (Гал. 4:3), а всичко това е възможно само когато осъзнато и вярно следваме и участваме в дошлия чрез Христа Спасителя Нов завет на Бога с човечеството, който е

Завет на любовта и на който „се крепи целият закон и пророците“ (Мат. 22:40): „Нова заповед ви давам, да любите един другиго; както Аз ви възлюбих, да любите и вие един другиго. По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако любов имате помежду си...” (Иоан 13:34-35).

Тогава и само тогава ще бъде възможно и нашето преображение – както тук, в земния ни живот, така и в бъдещия живот, който очакваме и който е живот в светлината, мира и радостта на Царството Божие.

Светлината и любовта на Преобразилия се днес на Тавор Господ и Спасител наш Иисус Христос, Божията милост и Неговата вечна правда, и общението в Светия Дух да бъдат с всички нас!

Честит и благословен празник!

† НЕОФИТ

ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ

bg-patriarshia.bg